

VEDTAK NR 191/17 I TVISTELØSNINGSNEMNDA

Tvisteløsningsnemnda avholdt møte torsdag 24. august 2017.

Ved behandlingen av saken var tvisteløsningsnemnda sammensatt slik:

Faste medlemmer

Anne Marie Due, leder
Gry Brandshaug Dale, KS
Silje Hassellund Solberg, LO

Saken gjelder

Tvist om rett til stilling for deltidsansatte tilsvarende faktisk arbeidstid etter arbeidsmiljøloven § 14-4 a

Arbeidstaker

A

Arbeidsgiver

B

Det ble truffet slikt vedtak:

Saksforhold

A er fast ansatt som vekter i stilling på 20 prosent for B.

I november 2016 fremsatte A krav om stillingsutvidelse på grunnlag av utført merarbeid de siste 12 måneder, jf. arbeidsmiljøloven § 14-4 a.

Arbeidsgiver avsto søknaden delvis i møte mellom partene i desember 2016, og senere skriftlig i protokoll fra drøftelsesmøte datert 4. april 2017. Det ble i samme protokoll tilbudt en stillingsutvidelse på 67,75, begrunnet med at deler av behovet for merarbeid har bortfalt.

Vaktoversikt forelagt nemnda viser at A tilsammen har utført 1796 timer merarbeid i perioden 1. november 2015 til 31. oktober 2016. Full stilling utgjør 1950 timer per år.

Saken ble brakt inn for tvisteløsningsnemnda ved brev av 26. april 2017. Overfor nemnda har begge parter fått anledning til å komme med utfyllende merknader i saken.

Nemnda har mottatt følgende dokumenter fra arbeidstaker:

- brev datert 26. april 2017
- brev datert 16. mai 2017

Nemnda har mottatt følgende dokumenter fra arbeidsgiver:

- e-post datert 24. mai 2017
- e-post av 7. juni 2017
- e-post av 27. juni 2017
- e-post av 28. juli 2017

Arbeidstakers anførsler

A anfører i det vesentligste at merarbeidet viser et stabilt behov som gir henne rett til utvidet stilling tilsvarende faktisk arbeidstid, jf. arbeidsmiljøloven § 14-4 a.

Arbeidsgivers anførsler

B anfører i det vesentligste at man er enig i at stillingsstørrelsen skal økes, men at det må tas høyde for at deler av behovet for merarbeidet har bortfalt. Arbeidsgiver hadde i en periode større leveranse enn normalt for UDI som oppdragsgiver i forbindelse med økt ankomst av flyktninger. Dette arbeidet var av midlertidig karakter og behovet for merarbeid i tilknytning til disse oppdragene foreligger ikke mer. Bedriften mener derfor at det kun er grunnlag for 67,75 prosent stilling.

Tvistløsningsnemndas merknader

Twist mellom arbeidsgiver og arbeidstaker om rett til stilling for deltidsansatte tilsvarende faktisk arbeidstid kan bringes inn for tvisteløsningsnemnda, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (1) og § 14-4 a (2). I henhold til forskrift om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven § 2 settes nemnda med leder og to faste medlemmer.

Arbeidsmiljøloven § 14-4 a fastsetter at deltidsansatte som de siste 12 måneder jevnlig har arbeidet utover avtalt arbeidstid, har rett til stilling tilsvarende faktisk arbeidstid i denne perioden, med mindre arbeidsgiver kan dokumentere at behovet for merarbeidet ikke lenger foreligger. Tolvmånedersperioden skal beregnes med utgangspunkt i det tidspunkt arbeidstaker fremmet sitt krav.

Det er enighet mellom partene om at A fremsatte sitt krav i månedsskiftet oktober/november 2016. Nemnda legger dermed til grunn at siste dag i tolvånedersperioden er dagen forut for at kravet ble fremsatt for arbeidsgiver. Den relevante perioden i denne saken er dermed fra og med 1. november 2015 til og med 31. oktober 2016.

Arbeidsgiver har ikke anført eller dokumentert at merarbeidet ikke er jevnlig utført. På bakgrunn av den dokumentasjon som er fremlagt legger nemnda til grunn at vilkåret er oppfylt.

Ved fastsettelsen av ny stillingsprosent tar nemnda utgangspunkt i den stillingsprosent det samlede merarbeidet tilsier på årlig basis, uten hensyntaken til variasjoner fra måned til måned. Opptjent stillingsøkning må etter nemndas oppfatning beregnes med utgangspunkt i brutto årstimetall i full stilling fratrukket ferie, i dette tilfellet 1772,5 timer. Dokumentasjonen i saken viser at det til sammen er utført 1796 arbeidstimer i beregningsperioden. Dette tilsvarer en stillingsandel på 101,33 prosent.

Arbeidsgiver har anført at deler av behovet for merarbeidet ikke lenger foreligger som følge av at arbeid i forbindelse med midlertidige oppdrag for UDI er avsluttet eller redusert.

Nemnda har i sak 129/16 gitt en utførlig redegjørelse for sitt syn på unntaksbestemmelsen i § 14-4 a. I vedtaket legger nemnda til grunn at det avgjørende vil være om arbeidsgiver kan dokumentere at behovet for merarbeid var bortfalt på det tidspunktet arbeidsgiver tok stilling til arbeidstakers krav eller at en sannsynlig utvikling i nær fremtid vil kunne ha samme virkning.

Slik nemnda vurderer dokumentasjonen og opplysningene fra arbeidsgiver, må det anses tilstrekkelig sannsynliggjort at behovet for merarbeid i forbindelse med midlertidige oppdrag for UDI ikke lenger foreligger. Det framgår av timelister og sakens øvrige opplysninger at 697 timers arbeid er utført i forbindelse med reduserte eller avsluttede oppdrag for UDI i denne perioden. Fratrukket A faste stillingsprosent, gjenstår 558 timer merarbeid. Dette tilsvarer en stilling på totalt 69,84 prosent. Arbeidstaker har derved rett på en stillingsutvidelse tilsvarende 49,84 prosent.

Konklusjon

Arbeidstaker har rett til en utvidelse av sin stilling med en stillingsprosent på 49,84.

Tvisteløsningsnemnda

Anne Marie Due
leder

28.08.2017

Til orientering:

Tvister som nevnt i §§ 10-13, 12-14, 14-3 og 14-4 a kan bringes inn for domstolene etter at tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (2). Nemndas konklusjon står ved lag mens saken er til behandling ved domstolene. Dersom dette vil virke urimelig, kan retten etter krav fra en av partene fastsette en annen midlertidig ordning.

Fristen for å bringe tvisten inn for domstolene er åtte uker regnet fra det tidspunkt tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (3).